

YAĞLarda (Trigliseridlerde) ASİT KÖKLERİNİN YER DEĞİŞİMİ (*)

Doç. Dr. Muammer KAYAHAN

E. Ü. Gıda Fakültesi
Bornova — İzmir

YIL : 5 EYLÜL 1980 SAYI : 5'den devam

II. MARGARİN HAMMADDESİ KATI YAĞLARIN ÜRETİM TEKNOLOJİLERİ

1. GİRİŞ

Yağların tümüne yakın kısmını oluşturan trigliseritlerdeki asit köklerinin kolaylıkla yer değiştirebilmesi (WACHS 1964), yağıstırılarda kimyasal bir değişime neden olmamakta ancak, üretilen yağlardaki trigliseritlerin yapısı, hammaddeler olarak kullanılan yağı veya karışımının döküne kıyasla çok farklı bir yapıya dönüşmektedir (ANONYMOUS 1969). Bu nedenle asit köklerinin yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak geliştirilen katı yağı üretim yöntemleri, yağı ve yağı karışımlarından ergime sıcaklıklarını daha farklı sınırlarda değiştirmek ve yeni konsistens gösteren yemeklik yağların üretimine olanak tanımaktadır.

Teknolojik açıdan yağı ve yağı karışımlarının, asit köklerinin yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak yeni fiziksel nitelikler gösteren yağlara işlenmelerinde izlenen yöntemler, yönlendirilmiş ve yönlendirilmemiş olarak iki gruba ayrırlar (WACHS 1964), (ANONYMOUS 1969), (BALTES, 1975 - I), (ONG 1975). Bir yağı işletmesinde bu yöntemlerden birinin veya diğerinin yeğlenmesi, birinci derecede üretimi amaçlanan yağına niteliklerine bağlı olarak ortaya çıkar. Çünkü, tepkimelerin yönlendirilmemiş yöntemlerde, kullanılan yağı ve yağı karışımındaki yağıstırımlarının tümü, tepkime bitimine deger ortamda bırakılarak, homojen bir yağ oluşturulmaktadır. Böylece tepkime ortamındaki tüm yağ- asitleri yeni ürünün trigliseritleri yapısında, tepkime dengesine bağlı olarak ve olasılık yasasına göre dağılıma uğramaktadır. Buna karşılık

dinamik dengenin sık sık değiştirildiği yönlendirilmiş yöntemlerde ise, kullanılan hammaddelerden farklı fiziksel nitelikler gösteren çeşitli yağlar üretilmektektir. Diğer bir deagine, yönlendirilmiş tepkimelerden yararlanılarak çalışılırken, alınan önlemler sonucu ortamda dinamik denge, oluşan katı nitelikteki trigliseritler kristalize olarak ayırdığından sürekli değişim göstermeye ve bu nedenle ortamda doymamış yağıstırımları konsantrasyonu kademe kademe artarak ergime noktası çok düşürülülmüş yağlar dahi üretilmektektir. Buna göre ikinci grupta yer alan yöntemleri, fraksiyonel kristalizasyonla kombine edilmiş yöntemler olarak düşünmek gerekir. Gerçekten WACHS (1964) tarafından belirtildiği gibi, yönlendirilmiş tepkimelerin yeraldiği yöntemlerde, işlem bitimine degen ortamda tüm yağ- asitlerinin fonksiyonel olduğu dinamik bir denge oluşumu için, ortam sıcaklığı yüksek (70° - 200°C) tutulurken, yönlendirilmiş üretimde, ortam sıcaklığının tepkime sırasında oluşan ve yüksek derecelerde ergyen trigliserit fraksiyonlarının kristalizasyonuna olanak verecek düzeyde (20° - 40°C) tutulmasına özen gösterilir.

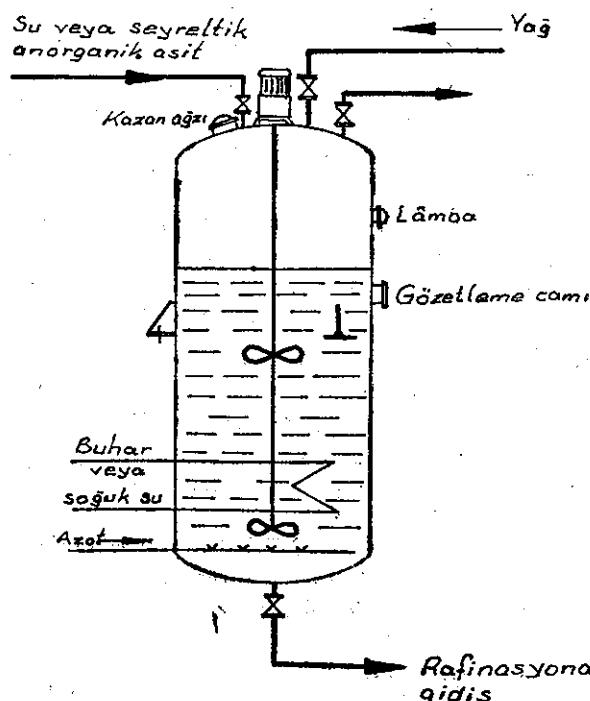
Yağı ve yağı karışımının asit kökleri yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak işletmelerinde, yönlendirilmiş olsun veya olmasın, her

(*) Gliseritlerde katalitik veya katalize edilmeksızın olusabilen asit köklerinin yer değişimi tepkimeleri, molekül içi veya moleküller arasında olusabilmekte ve uluslararası literatürlerde «Interesteरification» veya «Umesterung» şeklinde adlandırılmıştır.

İki üretim şeklinde de diskontinü, yarı kontinü veya tam kontinü tekniklerinden biri ile çalışma olanağı vardır. Ancak işletmelerde bu tekniklerden birinin yeğlenmesi, birinci derecede hammadde sürekliliği ve ürünün pazarlanma olanaklılarına bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Gerçekten hammadde nitelik ve nicelik yönünden süreklilik sağlayamayan Avrupa Ülkeleri'nde diskontinü tekniklerin yeğlendiği işletmeler kurulurken, aksi koşulların bulunduğu Amerika'da kontinü yöntemler yaygınlaşmıştır. (ANONYMOUS 1969). Buna karşın BALTES (1975) yönlendirilmiş yöntemlerde birkaç yıl öncesine deðin diskontinü teknik uygulanırken, bu yöntemle üretilen yaðlara duyulan istem fazlaþlığından günümüzde yarı veya tam kontinü tekniklerde yönelikini belirtmektedir.

2. DISKONTINÜ TEKNİKLER

Diskontinü tekniklerde çizge 1'de görüldüğü gibi çelikten yapılmış vakuum uygulanabilen, ısıtma ve soðutma serpantinleri bulunan, karıştırıcı, termometre, vakuumetre ve gözetleme camı gibi gerekli diğer armatürlerle do-

Cizge 1. Asit kökleri yer değişimi tepkimelerinin diskontinü teknikle yürütüldüğü kazan (BALTES 1975-1).

natılmış bir kazan kullanılmaktadır. Hatta aynı amaçla, yaðların rafine edildiği işletmelerde bulunan kapalı sistem ve asitlik giderme, renk açma gibi işlemlerin yapıldığı kazanlarında kullanılabileceği bildirilmektedir (ANONYMOUS 1969). Ancak üretim sırasında yaðın tamamen kurutulabilmesi ve kazan boşluğunundaki nemli havanın ortamdan uzaklaştırılarak katalizör etkinlezmesinin önlenmesi için, kazana 20 mm ye kadar vakuum uygulanabilmeli ve gerektiğinde içindeki yaðın azot gazı ile yıkamabilmesi için gerekli sistemlerle donatılmış olmalıdır. Ayrıca işlem sırasında yoğun bir karıştırmanın yapılmaması, yaðla katalizör arasındaki temas yüzeyini artırarak, tepkime süresinin kısaltılması açısından büyük önem taþır (WACHS 1964), (BALTES 1975-1). Asit köklerinin yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak yeni fiziksel nitelikler içeren yaðların üretiminde, kullanılacak yað ve karışımının serbest asitliği giderilmiş, kurutulmuş, hatta renginin açılmış olması gereklidir. Destilatif yolla asitliği giderilmiş yaðlar, serbest yağ-asitleri yanında, doğal veya oksidatif tepkimer sonucu oluşmuş diğer uçucu maddelerden de kurtarılmış olduklarından, alkaliplerle nötralize edilmiş yaðlara yeğlenmektedir (BALTES 1975-1).

Diskontinü teknikle çalışılırken kazana alınan yað, ilk aşamada en az bir saat süre ile ve 150°C de 20 mm lik vakuum altında tutularak, içeriði su ve gazlardan kurtarılır. Daha sonra 70°C ye soðutulup kazandaki vakuum, saf azot gazı kullanılarak kaldırılır ve gerekli miktardaki katalizör yaða verilir. Katalizörün katılmasından sonra yaðın oksidasyonunu önlemek için kazana hemen vakuum uygulanmalıdır. Aksi durumda (BALTES 1975-1) tarafından bildirildiği gibi ortamda eser düzeyde daðı oksidatif ürünlerin oluşması hem katalizör etkinlezmesine, hemde yað - katalizör karışımında yoğun kırmızı - kahverengi bir renk oluşumuna neden olur.

Tepkimenin tamamlanmasından sonra ortamda katalizör, kazana su veya seyreltik anorganik asit çözeltileri verilerek etkinleztilir. Daha sonra yað su ile, hiç katalizör kalıntıları kalmayana deðin ykanır ve üretilen yað-

da renk açma ve koku alma işlemleri gene aynı kazanda yürütülebilir.

Diskontinü teknikle çalışılırken katalizör olarak genellikle sodyum - metilat veya sodyum - etilat kullanılır ve yağa % 0,05 - 0,1 oranında verilen bu maddelerin her bir işlenecek parti için ayrı ayrı paketlenmiş olması, kullanılmayan kısmının bozulmadan saklanması kolaylaştırırmak yönünden önem taşır.

Yağ ve karışımlarının asit köklerinin yer değişimini tepkimelerinden yararlanılarak işlenmelerinde en önemli aşamayı, tepkimenin tamamlanmasından sonra ortamdaki katalizörün etkinsizleştirilmesi oluşturur. Çünkü katalizör etkin olduğu sürece ortamın dinamik dengeindeki en ufak bir değişim, tepkime yönünü büyük ölçüde değiştirmektedir. Diskontinü tekniklerde katalizör olarak kullanılan alkali - alkolatların etkinsizleştirilmesinde seyreltik sitrik asit, fosforik asit (WACHS 1964) veya anorganik asit (BALTES 1975-1) çözeltilerinden yararlanılmaktadır. Böylece oluşan yağasiti mono esterleri, serbest yağasitleri ve eser düzeydeki sabun kalıntısı, daha sonra yağa uygulanan rafinasyon işlemleri ile kalıntı bırakmayaç şekilde yağdan uzaklaştırılabilmektedir.

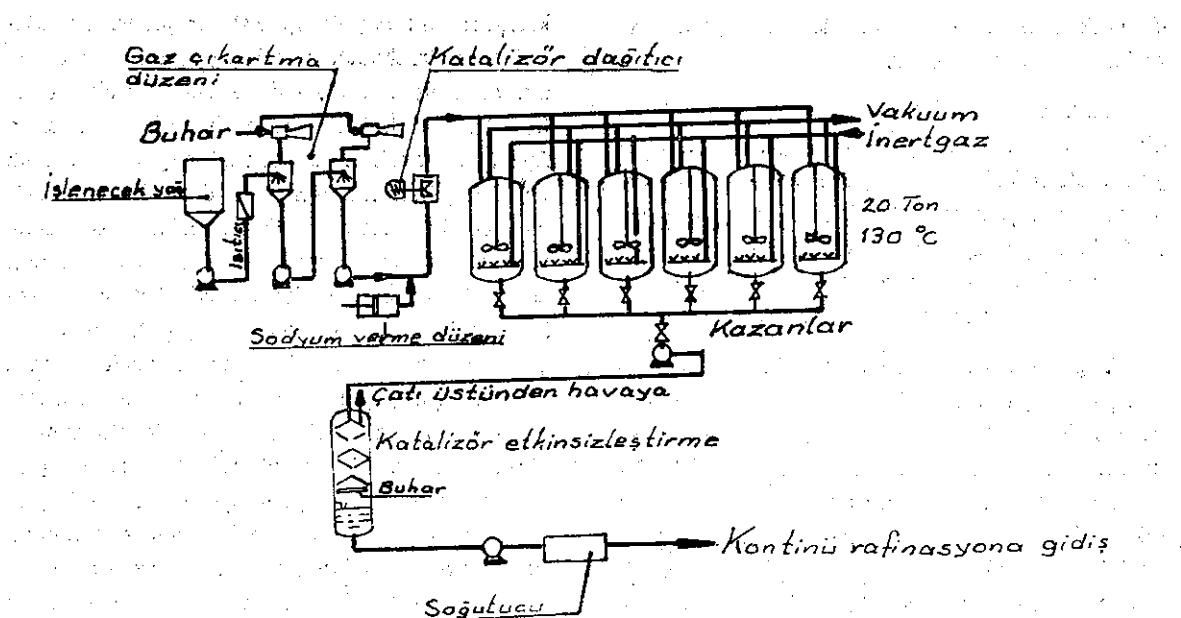
Yağ ve yağ karışımlarının yönlendirilmiş diskontinü yöntemlerle işlenmelerinde, yönlendirilmemiş üretim şekline kıyasla tepkimelerin oluşumu yönünden hiç bir fark yoktur. Ancak yönlendirilmiş yöntemlerde tepkime ortamındaki dinamik dengeinin, üretilecek yalda bulunması istenen niteliklere göre değiştirilmesi, sözkonusu olduğundan, WACHS (1964) tarafından bildirildiği gibi, kullanılacak aparatların gerekli sistemlerle, örneğin soğutucularla donatılmış olmaları gereklidir. Aynı şekilde istenen düzeyde bir tepkime oluşumundan sonra yağa uygulanan kristalizasyon, toz halindeki alkali - alkolat parçacıklarını sararak sıvı fazla değişimini kestiğinden, gerekli katalizör oranının değişmemesi için aparatın otomatik katalizör vericisi ile donatılmış olması gereklidir. Bu nedenle yönlendirilmiş yöntemlerle çalışılırken, tepkime kazanı içinde kristalizasyonun yapılacağı ikinci bir kazana bağlanır ve asit köklerinin yer değişimleri gerçekleştirildikten sonra, ikinci kazana alınan yağ, yavaş ve sürekli

karıştırılarak soğutulup katı trigiseritler kristalize edilir. Ancak burada uygulanan soğutmanın sınır ve süresi, elde edilecek fraksiyonda istenen niteliklere göre değişiklik gösterir. Ayrıca alınacak fraksiyondaki trigiserit nitelik ve niceliğinin istenen düzeyde kalmasını sağlamak için, ortamdaki katalizörün etkinsizleştirilmesi de zorunludur. Kristalizasyon işlemi sonunda alınan sıvı faz gerekli katalizör katılarak tekrar kazana verilirken, katı kısım ergitilir ve su ile arılığına ulaşanadek yanılır. Yönlendirilmiş yöntemin hızını birinci derecede, oluşan katı trigiseritlerin kristalizasyon süresi saptar. Diskontinü teknikle çalışıldığında, bu süre birkaç güne dekin uzayabildiğinden süreyi kısaltmak için basınçlı soğutucuların devreye sokulması salık verilmektedir (WASHS 1964). Ayrıca tepkime hızını artırmak için alkali - alkolatlar yerine alkali metal alaşımının kullanılması, toplam işlem süresini kontinü teknikle çalışmaya olanak verecek düzeyde kısaltmaktadır.

3. YARI VE TAM KONTİNÜ TEKNİKLER

Asit köklerinin yerdeğişimi tepkimelerinden yararlanılarak yağ ve karışımının işlenmelerinde, belirli bileşim ve nitelikteki yoğun büyük miktarlarda üretimi söz konusu olduğunda, yarı - veya tam kontinü tekniklerle çalışmak ekonomik açıdan zorunlu olmaktadır (BALTES 1975-1). Teknolojik açıdan tepkime kazanına alınan yağların kurutulmasının ve gerekli katalizör verilişinin kontinü olarak yürütüldüğü bu teknikte, asit köklerinin yer değişimini tepkimeleri birbirine paralel olarak bağlanmış ve çalışma koşulları aynı olan kazanlarda yürütülür. Ancak reaktör olarak tanımlanan bu kazanlardaki «doldurma», «Tepkimelerin oluşumu» ve «boşaltma» gibi kademeler, kazandan kazana birbirini izleyen süreler içinde tamamlanır. Tepkime bitiminde ortamdaki katalizörün su, seyreltik anorganik asit çözeltisi veya su ve karbondioksitin birlikte verilerek etkinsizleştirilmesi (BALTES 1975-I-II) gene kontinü olarak gerçekleştirilmektedir.

Cizge 2'de (BALTES 1975-I-II) yönlendirilmemiş yarı kontinü çalışma şéminin uygalandığı ve katalizör olarak metalik sodyumun kullanıldığı bir işletmenin akış şeması verilmiş

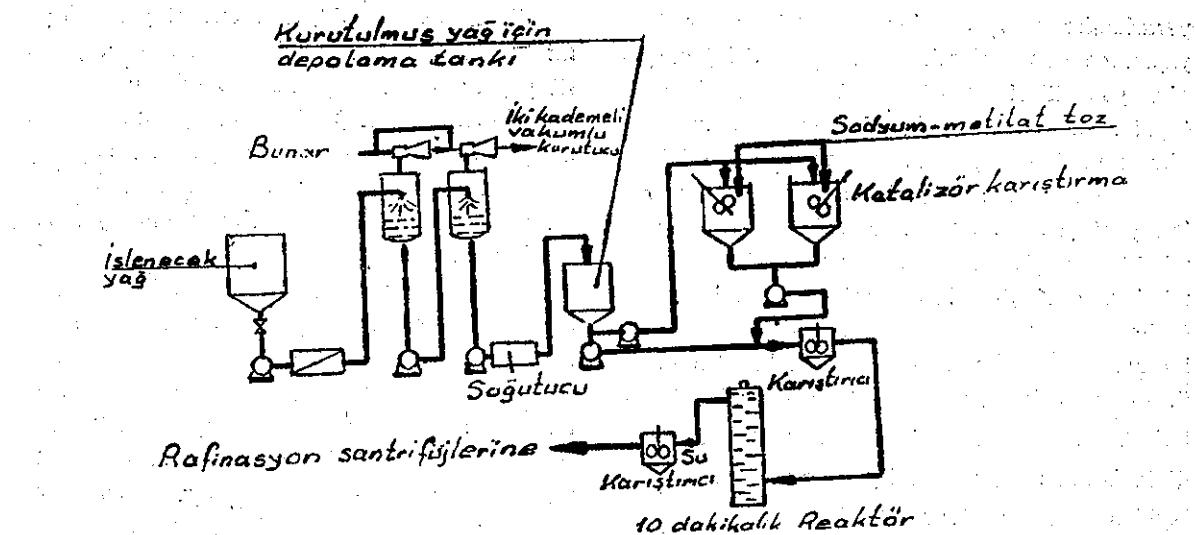

Cizge 2. GROOT ve HILDER'e göre yönlendirilmemiş ve yarı kontinü teknikle ca-
hşan bir işletmenin akış şeması (BALTES 1975-I).

tir. Çizge incelemiñde metalik sodyumun yaña akiş halinde iken özel bir presle ve sıvı olarak verildiği ve daha sonra kolloid değiñmen yardımı ile dispergie edildiği (homojen olarak dağıtıldığı) görülür. Çünkü tepkimenin reaktörlerde sorunsuz olarak yürütülebilmesi için, metalik sodyumun yağ içinde çapı 50 mikromandan küçük parçacıklar halinde dağıtılmış olması gereklidir. Ayrıca katalizörün yaña enjeksiyonu sırasında yağ sıcaklığının sodyumun donmasını sağlayacak düzeyde tutulması, katalizör konsantrasyonunun duyarlı olarak ayarlanabilmesi açısından önemlidir. Bu nedenle katalizörün yaña homojen olarak dağıtılması aşamasında, yağ sıcaklığının sodyumun ergimesine olanak verecek şekilde artırılması gereklidir. (BALTES 1975-I). Yönlendirilmemiş tam kontinü bir çalışma şékline ait akış şeması ise çizge 3'te verilmiştir (BALTES 1975-I ve II). Bu tekniğin yarı kontinü teknigi kıyasla en önemli farkı, paralel bağlanmış iki reaktör ve sisteme deki yağ akiş hızına uygun güçteki bir geçiş reaktörü ile tepkime süresinin 2-10 dakikaya kadar düşürülmüş olmasıdır. Söz konusu işletme örneğinde katalizör olarak sodyum-metilat kullanılmış olup, kimi işletmelerde % 50 lik sodyum-hidroksit çözeltisi de kullanılabilmektedir.

Yönlendirilmiş tepkimelerden yararlanılan üretim şeklinde, daha önce de deñinildiği gibi en önemli husus, ortamda oluşan dinamik denegenin, tepkimeler sonucu oluşan ve yüksek derecede ergiyen triglisiteritleri kristalize ederek değiştirilmesidir. Bu nedenle tam kontinü teknikle çalışılırken, düşük sıcaklık derecelerinde dahi yüksek etkinlik gösteren katalizörlerin kullanılması, üretilen yağ fraksiyonlarının nitelik ve nicelikleri açısından çok büyük önem taşımaktadır. (BALTES 1975-I). Diğer yonden yağ homojen olarak dağıtılmış alkali metaler ve alkali - alkolatlar yanında, sıvı sodyum/potasium alaşımının katalizör olarak kullanılması, bu teknik için özellikle salık verilmektedir. (WACHS 1964), (BALTES 1975-I).

Reaktörlere alınan yağ ve yağ karışımılarına uygulanan tüm işlemlerin, tam kontinü olarak yürütüldüğü yönlendirilmiş üretimde, tepkime dengesi çok kısa bir sürede oluşur ve ortamda oluşan yeni triglisiterit karışımı vatator veya kambinatör benzeri soğutuculara gönderilerek soğutulur. Ancak soğutma sonucu ortamda oluşup ilerleyen kristalizasyonda, serbest hale geçen kristalizasyon ısısı, yağda yeni bir sıcaklık artışına neden olduğundan, ikinci bir soğutucuya verilerek tekrar soğutulur. Elde edilen karışım daha sonra sıcaklık ayarlaması ya-

Cizge 3. GOING'e göre yönlendirilmemis ve tam kontinü teknikle çalışan bir işletmenin akış şeması (BALTES 1975-I).

pılabilen bir kazana alınıp yavaş yavaş karıştırılarak kristalize edilir. Kristalizasyon süresi yağ çeşidi, katalizör etkinliği ve üretilemek istenen yağ fraksiyonunun niteliklerine bağlı olarak bir saatten daha az veya 24 saatten daha fazla olabilmektedir. Bu nedenle süratli üretim gereği hallerde, devreye uygun filtreler sokarak üretim süresi kısaltılabilmektedir.

Yüksek derecede ergyen trigliseritlerin kristalizasyonu tamamlandıktan sonra, karışımındaki katalizör, ortam sıcaklığı kristalizasyon sıcaklığı üzerine çıkarılmaksızın, bilinen yöntemlerden biri uygulanarak etkisizleştirilir. Kristalize edilen yağın diğer çalışmalar için ergitilmesi ancak katalizör etkinleştirme işleminden sonra yapılmalı ve sağlıklı bir üretim için tüm çalışmalar vakuumda veya inert gaz atmosferinde yürütülmektedir. Çizge 3 te akım şeması verilmiş olan işletmede katalizör olarak sıvı sodyum/potasyum alaşımı kullanılmakta ve kristalize edilen yağın sıcaklığı belirli sınırlar içinde tutulabildiğinden, kristalizasyon hızı ve verimi oldukça yükseltilebilmiştir. Örneğin % 8 civarında doymuş yağasını içeren ayçiçeği veya aspir yağından, başka çeşit yağlar katılmak sizin yumuşak plastik özelliği gösteren katı yağlar söz konusu işletmede üretilebilmektedir.

Kontinü tekniklerle çalışılırken katalizör olarak kullanılan alkali metaller, yüksek tepki-

me yeteneği göstermeleri nedenile, işlem bitiminde çok büyük dikkatle etkisizleştirilmeli dirler. Aksi durumda etkisizleştirme işlemi sırasında ortamda oluşan ve alkali metal içeren yan ürünlerin konsantrasyonu artacagından, yağın rafinasyonu aşamalarında güçlüğe karşılaşmasına neden olunur. BALTES (1975 I), tarafından bildirildiğine göre, metalik sodyumun etkisizleştirilmesi, karşıt akım ilkesine göre çalışman ve buhar akımının bulunduğu püskürme kolonlarında gerçekleştirilmektedir. Bu işlem sırasında serbest hale geçen hidrojen, işletme çatısını aşan yükseklikte havaya verilmektedir (Çizge 2). Buna karşın sodyum/potasyum alaşımının etkisizleştirilmesi, karışırma önce karbondioksit, daha sonra su verilerek yapılmakta ve kuvvetli bir karıştırmadan sonra gaz emen kolonlara gönderilmektedir. Bu işlem sırasında karbondioksit/su oranını ayarlayarak, alkali sabunu yanında soda oluşumuza sağlamakta ve sonrasında yalda bir sabunlaşma tepkimesinin oluşumu tümüyle önlenmektedir. Tanımlanan bu son yöntem, alkali metal alaşımlarında olduğu kadar, tüm alkali metallerin etkisizleştirilmelerinde de kullanılabilmektedir.

4. ÜRETİLEN YAĞLARIN ÖZELLİKLERİ

Yağ ve yağ karışımlarının trigliseritlerdeki asit köklerinin yer değişimini tepkimelarından

yararlanılarak işlenmelerinde, trigliseritlerin yapısında doğal olarak farklı şekilde dağılmış olan yağasitleri (KAUFMANN 1964), oluşan tepkimeler sonucu «olasılık yasası»na uygun olarak yeniden dağılıma uğrarlar (WACHS 1964), (BALTES 1975-I). Bu nedenle de üretilen yeni yağda işlenmemiş durumuna kıyasla, trigliserit çeşidi yönünden bir artış ve mevcut trigliseritlerin yağdaki miktarlarında da bir değişim söz konusudur. Bu durumda yağ ve yağ karışımlarının işlenmeleri sırasında izlenen üretim teknolojisi ve seçilen hammadde niteliklerine bağlı olarak, üretilcek yağ çeşitliliğinin kuramsal olarak çok yüksek olacağının kolaylıkla anlaşıılır (ANONYMOUS 1969).

Gerçekten oda sıcaklığında ve yönlendirilmiş kontinü yöntemle pamuk yağı ile yürütülen bir denemede, tepkime dengesinin 16-20 saatlik bir sürede oluştuğu ve tepkime süresine bağlı olarak gerek yağın berraklaştiği ergime noktası, gerekse içerdiği katı kısımlar yönünden çizelge 1'de görüldüğü gibi birbirinden oldukça farklı nitelikler gösteren yağların üretilileceğinin saptanmıştır (WACHS 1964). Bu durumda sadece pamukyağı kullanılarak da hi katı pamukyağı fraksiyonlarının üretilileceği anlaşılmaktadır. Ayrıca üretilen yağda doymamış yapıdadaki yağasitleri hidrojene yağlarda olduğu gibi trans-forma dönüşmeksizin doğal formunda kalmaktadır.

Çizelge 1. Yönlendirilmiş Tam Kontinü Yöntemle İşlenen Pamukyağlarında Berrak Ergime Noktası ve Katı Unsurların Tepkime Süresine Bağlı Olarak Değişimi (WACHS 1964).

Tepkime Süresi Saat	Yağın Berraklaşığı Ergime Noktası °C	Yağdaki Katı Unsur Oranı %
8	32.5	8.4
12	35.5	11.6
16	38.5	15.6
20	38.0	16.0
120	38.5	15.8
720	38.0	16.2

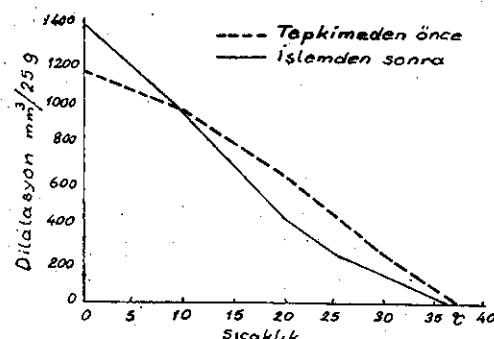
Palm yağlarındaki, asit kökleri yer değişimi tepkimelerinden önceki ve sonraki trigliserit yapılarına ait araştırma sonuçları ise çizelge 2'de verilmiştir. Çizelgenin incelenmesinden de görüleceği üzere, her üç yağdaki doymuş ve doymamış yağasitleri oranları aynı olmasına karşın, hem yönlendirilmiş hemde yönlendirilmemiş yöntemlerle üretilmiş yağlara ait ergime noktaları ve içerdikleri değişik trigliseritlerin oranları değişime uğramıştır. Bu ve rilerliğinde BALTES (1975-I) tarafından belirtildiği gibi, işlenmiş yağlar doğal hallerindekine kıyasla, gerek fiziksel gerekse tekstürel nitelikler yönünden kullanılış alanlarını saptayan yeni nitelikler kazanmaktadır. Yağların bu yöntemlerden yararlanılarak işlenmeleri sırasında oluşan tepkimelerin asıl etkileri, üretilen yağların katı unsur oranları ve dilatasyon kurvelerinin değişimleri incelenerek saptanabilir (ANONYMOUS 1969). Çizge 4'de 2:1 oranında

Çizelge 2. Doğal ve İşlenmiş Palmyağlarında Saptanan Ergime Noktaları ve Trigliserit Nitelik ve Nicelikleri (BALTES 1975 - II).

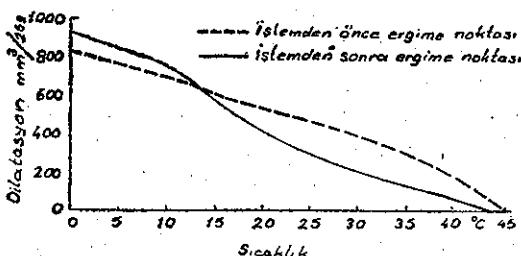
Doğal	Yönlendiril- mekszin İşlenmiş	Yönlendi- rilerek İşlenmiş
Ergime noktası		
(°C)	41	47
Yağasitleri (% Mol.)		
G	51	51
U	49	49
Gliseritler (% Mol.)		
G ₃	7	13
G ₂ U	49	38
GU ₂	38	37
U ₃	6	12
G = Doymuş Yağasitleri		U = Doymamış Yağasitleri

kısmış palm ve palm çekirdeği yağından üretilmiş bir yağda, çizge 5'te ise sığır işyağı ve soyayağından üretilmiş bir yağdaki dilatasyon kurvesi ve ergime noktalarının değişimleri gösterilmiştir. Çizgeler incelendiğinde de görüldüğü gibi, yağın katı unsurlarındaki % 2-3 lük bir değişim, oluşan ürünün aynı sıcaklık derecesindeki konsistensini önemli derecede etkilemektedir.

Trigliseritlerdeki asit köklerinin yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak üretilen yeni yağlar, kullanım alanlarına ve üretim şekillerine göre aşağıdaki gibi gruplandırılabilirler (BALTES 1975-I).

Çizge 4. Palm ve palm çekirdeği yağlarından oluşan bir karışımın işlenmesi ile üretilen bir yağıda dilatasyon kurvesi değişimi (ANONYMOUS 1969).

Çizge 5. Stığır içyağı ve soya yağından oluşan bir karışımın işlenmesi ile üretilen bir yağıda dilatasyon kurvesi değişimi (ANONYMOUS 1969).

4.1. Saf Yağların Yönlendirilmemiş Yöntemle İşlenmelerinden Elde Edilen Yağlar:

Tohum yağlarındaki doymamış yağasitleri 2-yerleşiminde, buna karşın doymuş yağasitleri daha çok 1,3-yerleşiminde yer almışlardır (KAUFMANN 1964). Eğer saf tohum yağları yönlendirilmemiş asit kökü yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak işlenirlerse, yapıda yer alan yağasitleri yeniden ve tümü ile «olasılık yasası»na uyarak dağılıma uğrayacağından, ortamındaki doymuş trigliseritlerin oranı artacağından, yeni ürünlerde ergime noktası yükselier. Buna karşın kara hayvanlarının depo yağlarında doğal yapı, tohum yağlarınıninkine kıyasla

la aksi bir nitelik göstermektedir. Bu nedenle tepkimeler sonucu oluşan yeni ürünlerde ergime noktası düşme gösterir. Gerçekten sıvı tohum yağlarının yönlendirilmemiş tepkimelerden yararlanılarak işlenmelerinde oluşan ürünlerin ergime noktaları yükseldiğinden salatalar için kullanılabilme niteliklerini yitirirler. Aynı şekilde kakao yağıının sözkonusu yöntemle işlenmesi, onun yaygın olarak kullanıldığı şekilde tüketilmesini öner (BALTES 1975-I).

Asit köklerinin yönlendirilmemiş yer değişimi tepkimelerinin başarı ile uygulandığı yağ çeşidi eritilmiş domuz yağıdır. Domuz yağı doğal yapısı nedenile çarpma ve karıştırılmaya elverişli olmadığı gibi, bu yağıyla hazırlanan ünlü mamuller, sertleştirilmiş bitkisel yağlarla hazırlananlara kıyasla daha az kabarmaktadır. Bunun başlıca nedeni, giseritlerinin bir kısmında palmitik asitin 2-yerleşimde yer almasıdır (BALTES 1975-I). Buna karşın yönlendirilmemiş yöntemle işlenmiş domuz yağında dejinilen bu olumsuz nitelikler kaybolmakta ve yağ yüksek bir kullanılabilirlik değeri kazanmaktadır.

4.2. Saf Yağların Yönlendirilmiş Yöntemle İşlenmelerinden Elde Edilen Yağlar :

Yağlardaki asit köklerinin yönlendirilmiş yer değişimi tepkimelerinden yararlanılarak, tohum yağlarından çok yönlü kullanılabilen yeni yağ tiplerinin üretilebilmesi mümkün olmaktadır. Böylece pamuk yağlarından pastacılıkta kullanılan yarı katı yağlar üretilirken, ayciceği ve aspir yağlarında, yüksek düzeyde linoleik asit içeren margarinlerin yapımına uygun nitelikte yumuşak, plastik yağlara işlenebilmektedir. Aynı şekilde bu yöntemle hidrojenle edilmiş yağlarda işlenebilmekte ve bir yandan çok yönlü kullanılabilen katı yağ fraksiyonları üretilirken, bir yandan da oksidasyona karşı gösterdikleri yüksek dayanıklılık nedenile kızartma yağı olarak kullanılan sıvı nitelikte yağ fraksiyonları elde edilmektedir.

4.3. Yağ Karışımlarının Yönlendirilmemiş Yöntemle İşlenmelerinden Elde Edilen Yağlar :

Bu grupta yer alan yağlar modern beslenme fizyolojisinin gerektirdiği nitelikleri içermesi ve tüketici isteklerine büyük oranda yanıt

verebilmesi nedenile, önemli margarin hammadesi olarak kabul edilmektedir. Çünkü margarinlerin gerektirdiği yapıya uygun olarak, yapılarında hem bitkisel sıvı yağılardan, hemde darıaklı katı yağılardan gelen asit köklerini içermeleri.

Bu teknoloji ile üretilmiş katı yağıların margarin sanayiinde hammadde olarak kullanılış oranı, hidrojene yağılara kıyasla gün geçtikçe artış göstermekte ve bir yanda % 20-60 oranında esas yağasitlerinden olan linoleik asiti içermeleri, diğer yandan 5° - 25°C gibi geniş sıcaklık sınırları içinde dahi sürülebilme niteliğini yitirmemeleri, hidrojene yağılara yeğlemelerine neden olmaktadır. Aslında asit köklerinin yer değişimini tepkimelerinden yararlanılarak sadece palmitik ve stearik asitler gibi doymuş yağasitlerini içeren bir katı yağı veya, sadece doymamış yağasitlerinden oluşmuş bir sıvı yağı çeşidinin göstereceği nitelikler, onun kullanılış alanını büyük ölçüde kısıtlar. Bu nedenle margarinlerde yağ fazını oluşturmak üzere kullanılacak yağılar, bu güne dekin saptanan niteliklerden hareketle aşağıdaki şekilde gruplandırılabılır.

4.3.1. Sadece bitkisel sıvı yağılardan üretilen ve % 20 - 30 linoleik asit içeren margarinler :

Bu margarinlerde % 50 - 60 oranında kısmen veya selektif olarak hidrojene edilmiş yağılar ve % 40 - 50 oranında asit kökleri yer değişimini tepkimelerine göre işlenmiş tıham yağıları yer almaktadır.

4.3.2. Saf yağılardan üretilmiş ve yağ fazı % 20 - 30 oranında linoleik asit içeren margarinler :

Bu margarinlerin % 50 - 60 ini saf bitkisel yağıın kısmen veya selektif olarak hidrojene edilmesi ile üretilen katı yağı, % 40 - 50 sini ise aynı saf bitkisel yağıın asit kökleri yer değişimini tepkimelerinden yararlanılarak işlenmiş sıvı yağı oluşturur.

4.3.3. Hidrojene yağ içermeyen, yağ fazında % 20 - 25 linoleik asit bulunan ve bitkisel sıvı yağılardan üretilen margarinler :

Bu margarinlerde % 60 - 70 oranında, üçte biri palm çekirdeği veya kokos yağı, üçte ikisi palm yağı olan karışımın asit kökleri yer değişimini tepkimelerine göre işlenmesi ile üretilen katı yağı ve % 30 - 40 oranında bitkisel sıvı yağı bulunur.

4.3.4. Bitkisel sıvı yağılardan üretilen, yağ fazında % 50 - 60 linoleik asit içeren ve yapısında trans asitlerinin bulunmadığı margarinler :

Bu margarinler, % 40 - 50 oranında doymus yapıdaki bitkisel katı yağılar, linoleik asitce zengin bitkisel yağılar ve az miktarda kokos veya palm çekirdeği yağıının karıştırılıp asit kökü yer değişimini tepkimelerine göre işlenmesi ile üretilen yağ tipini ve % 50 - 60 oranında da linoleik asitce zengin bitkisel sıvı yağıları içerir. Görüldüğü gibi yağ karışımlarının yönlendirilmemiş yöntemlerle işlenmeleri sonucunda kullanılış amacına uygun olarak pastacılık, mutfak veya kızartmaya uygun nitelikte margarin çeşitleri üretilibilmektedir. Çünkü sözkonusu üretim teknolojisi çok değişik nitelikteki bitkisel sıvı ve katı yağıların hammadde olarak seçilmesine ola-nak tanımaktadır.

4.4. Yağ Karışımlarının Yönlendirilmiş Yöntemle İşlenmesinde Elde Edilen Yağlar :

Yağlardaki asit köklerinin yer değişimini tepkimelerini, daha önce degenildiği gibi, tepkime ortamındaki dinamik dengeyi değiştirerek yönlendirmek olanağı vardır. Bu durum hem saf yağıların, hemde karışık yağıların işlenmelerinde gerçekleştirilebilmektedir. Kullanılış amacına uygun nitelikteki pek çok sıvı ve katı yağı fraksiyonlarının üretilibildiği bu teknolojide, asit köklerinin yer değişimini tepkimeleri çözgünde eritilerek veya çözgensiz olarak, devreye sokulan fraksiyone kristalizasyonla kombin edilmekte ve yöntemin üretilen yağ çeşitliliği yönünden getirdiği geniş olanak, yağ sanayiinde gün geçtikçe yaygınlaşmasına neden olmaktadır.

Bu yöntemin uygulanması ile üretilen yağlar için, hem hammadde olarak seçilen yağı karışımının çok çeşitlilik gösterebilmesi hem de tepkimenin yönlendirilmesinde devreye sokulan fraksiyonel kristalizasyon sıcaklığı ve fraksiyon adedinin geniş sınırlarda değişim gösterebilmesi nedeniyle, üretilen yağ fraksiyonları için ortak niteliklerin belirtilmesi güçleşmektedir. Ancak bu yöntemler sıvı yağı karışımından erime noktası 50° - 60°C ye kadar yükseltilmiş katı yağları üretilebileceği gibi, katı yağ ve karışımından da oda sıcaklığında dahi sıvı olan yağların elde edilebileceğini belirtilmek gereklidir. Hele hammadde olarak hidrojeneye yağlarda karışımında yer aldığından, oluşacak yağ fraksiyonlarının çeşitliliği dahada yükselmektedir.

5. ÜRETİLEN YAĞLARIN BESLENME FİZYOLOJİSİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİMLERİ

Yağ ve yağı karışımından asit köklerinin yer değişimi tepkimelerine dayalı olarak üretilen yağlar, gliserin ve yağasitleri gibi yapı taşlarında kimyasal bir değişim olmadıgından yeni trigliserit nitelik ve niceliklerine bağlı olarak, yalnızca yeni fiziksel özellikler kazanırlar. Bununla beraber kimi yağ benzeri maddelerde ve kullanılan yardımcı maddelerde görülen değişiklikler, yeni yan ürünlerin oluşmasına neden olursa da, daha sonra uygulanan rafinasyon işlemeli sonucu yağdar tümü ile uzaklaştırıldıklarından, yağın besleyici değerini etkilememektedir. (BALTES 1975-I). Hatta kimi literatürlerde, bu yöntemlerle üretilmiş yağların, beslenme fizyolojisi ve vücut gelişimi açısından, doğal yemeklik yağlar değerinde oldukları belirtilmektedir (ANONYMOUS 1969).

6. ÜRETİLEN YAĞLARIN ÜLKEMİZ TÜZÜK VE STANDARTLARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİMLERİ

Ülkemizde gıdaların içermeleri gereken nitelikler ve bunların denetimlerine ait hükümler, 6.5.1930 gün ve 1593 sayılı «Umumi Hıfzıssıhha Yasası»na bağlı olarak düzenlenmiş 18.10.1952 günlü «Gıda Maddeleri Tüzüğü» ile saptanmıştır (AYDIN 1976). Bu nedenle yağ ve yağı karışımlarındaki asit köklerinin yer değişimi tepkimeinden yararlanılarak üretilen yeni yağların mev-

cüt tüzük ve hıfza bağlı olarak düzenlenmiş standart hükümlerine göre irdelenmeleri gereklidir.

Gıda Maddeleri Tüzüğü'nde margarin üremesinde hammadde olarak yer alan hayvansal katı yağlara ait nitelikler, üçüncü bölümün dördüncü kısmında (Madde 100), Bitkisel hidrojeneye yağlara ait nitelikler ise, dördüncü bölümün üçüncü ve dördüncü kısımlarında belirlenmiştir. Bu maddelerden üretilen hayvansal margarinlerin nitelikleri gene üçüncü bölümün dördüncü kısmında (Madde 101-105), bitkisel margarinlerin nitelikleri ise, dördüncü bölümün dördüncü kısmında (Madde 128-132) açıklanmıştır.

Tüzükte yer alan bu bölüm ve kısımlardaki tüm maddeler, teker teker ele alınıp incelenliğinde, çalışmanın (4.3.) bölümünde nitelikleri açıklanan tüm margarin hamaddelerinin, ülkemizde üretilmesine yasal bir engel olmadığı anlaşılır. Ancak ülkemizde sözkonusu teknolojide fazlaca kullanılan palm, palm çekirdeği ve kokos yağlarının hamaddeleri üretilmemektedir. Bu nedenle dileney fiziksel nitelikteki margarin hamaddelerinin üretilmesi için, ya tohum yağlarında kısmi bir hidrojenasyon uygulandıktan sonra, ya da tohum yağlarına belirli oranlarda koyun veya sığır iç yağıları katıldıkten sonra, asit köklerinin yer değişimi tepkimelerine göre işlenmelerini gerektirmektedir. Bu seçeneklerden birincisi, asit köklerinde yer değişimi yapılmaksızın, ilgili standart ve tüzüklerin yetersizliğinden yararlanılarak zaten uygulanmaktadır. Çünkü TS. 2812 sayılı «Bitkisel Margarin Standardı»nın tanımlama bölümünde margarinler için selektif hidrojenasyon koşulu getirilmesine karşın, uygulanmada bu yağlar kısmi hidrojeneye edilmiş yağların, sıvı bitkisel yağlarla karıştırılması ile hazırlanmaktadır.

Yukarıda de濂ilen ikinci seçenek ise, bitkisel margarine ait tüzük ve standart hükümlerine göre, sağlık bakanlığında ileri sürüldüğü gibi gerçekten yasaktır. Ancak gıda tüzüğünün hayvansal margarinlere ait üçüncü bölümünün dördüncü kısmında, asit kökü yer değişimi tepkimelerine de濂ilmemekle beraber, hayvansal yağlarla bitkisel yağların karıştırılmasına izin verilmektedir. Gerçekten gıda tüzüğünün 28.4.1956 günü de濂ik yüzüncü maddesinde,

hayvansal margarin üretiminde kullanılacak hayvansal katı yağı fraksiyonlarının nasıl hazırlanacağı anlatıldıktan sonra, «..... bu rafine edilmiş oleo içine 119 uncu madde gereğince rafine edilmiş yemeklik nebatı yağılarla veya sertleştirilmiş yemeklik yağılarla karıştırıldıktan sonra, ...» denilmektedir. Bu durumda ülkemiz tüzük ve standartları kapsamı, hidrojenasyonla birlikte asit köklerinin yer değişimini esas alan teknolojiyi de içerecek şekilde genişletilmesi halinde bitkisel ve hayvansal yağ karışımılarından da margarin üretilebilecek, ancak hayvansal margarin adı altında tüketiciye sunulabilecektir. Oysa söz konusu teknolojiden yararlanılarak üretilen bu tip yağların, getirilecek uygun bir reçete ile, sağlıklı beslenme ilkelerinin gerektirdiği gibi, esas yağ-asitlerince bitkisel margarılere kıyasla daha zengin bir yapıya kavuşturulmaları olanağı vardır.

Bu nedenle mevcut tüzük ve standartlarda tüketiciyi yanlışlıkla düşürebilecek bu tür hükümlerin yeniden ele alınarak, hidrojenasyonla elde edilen margarinlerin sadece, hidrojene kahvaltılk, hidrojene pastacılık ve hidrojene mutfak margarineri şeklinde isimlendirilmelerine olanak verecek şekilde değiştirilmesi gereklidir. Çünkü, bu yağıların üretildikten sonra, hammaddesini oluşturan bitkisel yağla ne fiziksel, ne kimyasal nede organoleptik nitelikler yönünden bir ilişkileri veya benzerlikleri kalmamaktadır.

Buna karşın sadece yağ ve yağ karışımlarından asit köklerinin yer değişimini tepkimelarından yararlanılarak üretilen katı yağlarda fiziksel nitelikler değişmekte birlikte, esansiel nitelikler ve yağasitleri bileşimleri aynen korunmaktadır (Çizelge 2).

YARARLANILAN KAYNAKLAR

- ANONYMOUS 1969. Handbuch der Lebensmittelchemie, Fette und Lipoide (Lipids). Springerverlag. Berlin - Heidelberg - New York. 237-239.
- AYDIN, 1976. Gıda Kontrolu ve Mevzuatı. Türkiye Odalar Birliği Matbaası - Ankara. 455-464.
- BALTES, J. 1975. I. Gewinnung und Verarbeitung von Nahrungsfetten. Verlag Paul Parey in Berlin und Hamburg. 186-196.
II. Technologien zur Verarbeitung von Palmöl und dessen Verwendung. Fette Seifen Anstrichmittel. 77. 41-50.
- KAUFMANN, H.P. und H. WESSELS 1964. Die Struktur der Triglyceride: Theorien und Bestimmungen. Fette Seifen Anstrichmittel. 66. 13-20.
- ONG, T.L. 1975. Umesterung und Hydrierung der Schlachttierfette. Fette Seifen Anstrichmittel. 77. 334-337.
- TÜRK STANDARTLARI ENSTİTÜSÜ 1977. Bitkisel Margarin, TS 2812, UDK 664.315. 1 - 20.
- WACHS, W. 1964. Öle und Fette, II Teil. Gewinnung und Verarbeitung von Nahrungsfetten. Verlag Paul Parey in Berlin und Hamburg. 79-81.